

je že odpovedal, ker ve, da drugače ne pride noben kmet več k njemu. Trgovcu bomo povedali, da ne poznamo nobenega pardona, če prihaja »Jutro« k njemu, pa mi ne bomo. Učitelj ve, da imamo moč in vpliv, kateremu se bo moral udati prej ali slej! Z »Jutrom« pa sta popolnoma v sorodu »Kmeti list« in »Domovina«. Tudi glede teh listov velja isto! Iztrebiti jih moramo popolnoma!

»Ali jih vidiš!«

Mlad posestnik je potegnil tri liste iz žepa. »So že moji! Zdaj bom samo napisal nanj: Ne sprejemam več!, pa bodo romali nazaj. In če jih bodo še pošiljali, bodo šli takoj rakovo pot v Ljubljano.«

»Tudi če jaz dobim ta teden enega, takoj bo šel nazaj«, je dodal sosed, ki ni skoro nikdar nič govoril, pa je tudi njega nesramnost liberalnih listov razkačila.

»To pa še ni vse, to je šele prvo delo, prvi odgovor na to gnusno blatenje našega voditelja in bogoskrunsko sramotenje Kristusovega trpljenja. Ta odgovor bomo dali mi na deželi. Oni pa, ki so v tesnejši zvezi s tem zločinom, pa prejmejo poseben odgovor. Tega bodo dali naši v mestih. Ta jih bo še hujše zbolelo! O njem vam bom o prvi priliki poročal«

»Zažgimo ta nesramen list«, je zaklical sosed, in fes sa ga sredi sobe sežgali. Zdaj pa gremo nad trgovca in učitelja, liste nam morata izročiti, mi jih sežgemo!»

In res so trije odišli. Kmetje so še ostali v razgovoru kake četrte ure, ko so se oni trije vrnili. Res so prinesli od obeh krvavo »Jutro« in tudi tega so v gostilni zažgali.

In gospodar je rekel:

»Nihče še ni tako peklensko zlobno sramotil slovenskega naroda, našega voditelja in tako bogoskrunsko pisal, kakor »Jutro«. Naš najhujši sovražnik je liberalen časopis in zato v boj proti njemu, v boj do skrajnosti!»

Nar. posl. Franjo Žebot:

Tako lahkomišelní Slovenci nismo.

Slovenci smo delavni narod. Urojeno nam je, da ljubimo delo, a mrzimo vsakega, ki ne mara delati. A to pravilo ne velja samo za navadna vsakdanja dela, ampak tembolj velja to tudi za javno delo za narod in državo.

Priznavajo nam vsi, da bi razmere v naši državi že davno bile lepo urejene, ako bi tudi druge stranke imele toliko veselja do dela, kakor ga ima naša Slovenska ljudska stranka. Posebno moram tu povedati odkrito besedo o Radičevcih Hrvatih. Že pri prvih volitvah leta 1920 so Radičevci pokazali, da jim ni za nobeno resno delo. Ljudstvo jih je izvolilo, da bi delali za gospodarski napredek, a ostali so doma. Radi tega so potem Pribečevičevi ljudje dali s centralistično ustavo tako slab

fundament naši državi, da imamo danes toliko nezadovoljstva. Pašič in Pribečevič sta delala, kar sta hotela. Krivi so tega pred vsem Radičevci, ki so lahkomišelnost ostali — doma.

Ko je bil Radič zadnja leta minister, ni storil niti enega koraka za zboljšanje žalostnega gospodarskega položaja našega kmeta in delavca. Bil je zadovoljen, da je sedel v ministrskem mehkem sedežu, da se je vozil z avtomobili. Niti ene stvari ni Radič na bolje uredil. Še jesenskih šolskih počitnic nam ni hotel dovoliti. Lahkomiselno je bilo delo Radičevcev, ko so bili na vladi.

Letos pa je lahkomišelnost Radičevcev in samostojnih demokratov dospela do vrhunca. Nobenega poščenega dela niso dopustili, rogovili so neprestano, razbijali klopi, divjali kot bi bili obsedeni, psovali vse, kar ni bilo z njimi. S tem svojim lahkomišelnim delom so povzročili, da je zavrela kri Črnogorcu Radiču in je potem prišlo do znanega žalostnega dogodka. Vsega je kriva lahkomišelnost Radiča in Pribečeviča, ki sta mislila, da bosta s silo prišla na vlado.

Strašanska lahkomišelnost je bila za Hrvate tudi tedaj, ko so se zapisali znanemu voditelju samostojnih demokratov in orjunašev Pribečeviču. Njemu, ki jih je prej preganjal, kakor divje zverine, ki je dal Radiča zapreti, ki je sovražil Hrvate in katoličane do skrajnosti, so se vdinjali Radičevci s Pucljem vred. Iz tega divjega zakona se je rodilo samo zlo, samo sovraštvo se je gojilo na vse strani. In od tod sedaj te žalostne razmere, kakoršnih še ni bilo. Nas Slovence, ki smo bili zvesti tovariši Hrvatov ves čas od konca vojne, je Radič sramotno zapustil in nas izdal ter nam kot svojim zaveznikom niti »Z Bogom!« ni rekel! Strašno lahkomišelnost je politika Radičeva, posebno v tem, ko je nas Slovence zapustil, a se je zvezal z največjim protivnikom Pribečevičem.

Te dni se je pozvalo Radiča, naj stopi skupno z nami v vlado in naj tudi z dejanji pokaže, kako si on misli preureditev državne uprave in gospodarstva. Ker pa Pribečeviča nihče noče v vlado, radi tega se je dal Radič zapeljati po Pribečeviču, ter zopet odklanja vstop v vlado. To je zopet strašna lahkomišelnost, ki se bo še nad Hrvati bridko maščevala. Sedaj je bila prilika, da bi Hrvati lahko dosegli, kar v glavnem hočejo, ali Radičevci so tako zaslepljeni, da ne vidijo nič, ne slišijo nič, ampak samo drviijo čez drn in strn s strastnim Pribečevičem.

Tako lahkomišelní pa mi Slovenci nismo. Mi vemo, da nas, državo in vse narode v naši državi in Evropi sploh more rešiti propada, posebno gospodarskega, samo delo, mir ter zopet mir. Sovraštvo in nemir, ki ga pridigujeta in širita Radič in Pribečevič, nas zna samo pripeljati do — nove krvave vojne in do še hujšega gorja. Namesto krščanskega bratoljubja in mira pa trosijo Radičevci

in samostojni demokrati zgago, svažo, sovraštvo in nemir. To je lahkomišelnost, ki jo mora obsojati vsak razsoden človek.

Slovenci, na to pot mi ne gremo!

V NAŠI DRŽAVI.

Vlada odstopila. Ker je opozicija neprestano lagala, da sedanja vlada noče sporazuma s Hrvati, je vlada to njeno laž razkrinkala na ta način, da je odstopila. Vsi štirje klubi, naš, radikalni, demokratski in muslimanski, so sklenili, naj se na ta način Hrvatom zopet ponudi bratska roka.

Sestavljanje nove vlade. Najpreje je bil poklican na dvor Aca Stanojevič ter je dobil naročilo, da naj stopi v stik z Radičem. Radič pa ga je kratkomalo odklonil. — Kralj je šel še dalje in je tedaj naročil Radiču samemu, naj pride k njemu, če more. Radič ni šel, pač pa je poslal Pribečeviča. Pribečevič je naredil to velikansko škodo Hrvatom, ki se jim morda nikdar več ne povrne ta prilika: odklonil je za Radiča predsedstvo vlade. — Kralj se je nato posvetoval z vsemi voditelji strank v soboto pozno v noč. Razglasilo se je, da je prišla stara vlada. Toda v ne, deljo še ni bila vlada sestavljena.

Radič in tovariši ozdravili. Te dni so ranjeni Radič in tovariši zapustili bolnico in odšli v Zagreb.

Vsi za avtonomijo! Stalna zahteva SLS postaja vedno bolj zahteva cele države: Posamezne pokrajine naj dobijo avtonomijo. Ako bi Hrvate že preje srečala pamet in bi držali z nami, ne bi jim danes bilo treba žalovati.

Radič zoper Slovenijo! Radičev srd se ne obrača le zoper Srbe, ampak še posebej zoper Slovence. Pravi, da smo Slovenci le Hrvatje-kajkavci, da Slovenija sama ne sme dobiti avtonomije, ampak mora spadati pod — Zagreb! On hoče, da bi bila naša država organizirana tako kot Avstro-Ogrska, ki je imela tudi dva dela: Avstrijo in Ogrsko. Naša država naj bi imela tudi dva dela: Srbijo in Hrvasko. Če Radič misli, da bomo Slovenci na take njegove zahteve pristali, se pa jako moti. Znova se kaže, kaki hlapci so radičevci v Sloveniji, ko morajo podpirati tako protislovensko politiko.

V DRUGIH DRŽAVAH.

V Grčiji nered! V Grčiji vlada velik nered. Komunisti štrajkajo, vojska se upira, Venizelos je sestavil novo vlado, razpustil narodno skupščino. Zarote enih vlastiljnih proti drugim so na dnevnem redu.

V Rumuniji red! V Rumuniji se je razburjenost poleгла. Država je dobila zunanje posojilo in sedaj se bo v redu delovalo. Karl bo dal mir, ker je njegov zakon ločen.

Avstrija in Italija sta se vsled hude kritike dr. Seipla nekaj časa grdo